

Vendim nr. 241, datë 15.07.2026

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë, i përbërë nga:

Marsida Xhaferllari, Kryesuese
Genti Ibrahim, Anëtar
Ilir Toska, Anëtar

në datën 15.07.2026 mori në shqyrtim paraprak kërkesën nr. 11 (S) 2026 të Regjistrimit Themeltar, që i përket:

KËRKUES: SOKOL GASHI

OBJEKTI: Shfuqizimi i vendimit nr. 00-2024-998 (105), datë 12.03.2024 të Kolegjit Administrativ të Gjykatës së Lartë, si i papajtueshëm me Kushtetutën e Republikës së Shqipërisë.
Kthimi i çështjes për shqyrtim në Gjykatën e Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 15, 33, 42, 49, 107, 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës së Republikës së Shqipërisë (*Kushtetuta*); neni 6 i Konventës Evropiane për të Drejtat e Njeriut dhe neni 1 i Protokollit nr. 1 të saj; nenet 27 e vijues të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar (*Ligji Organik i Gjykatës*).

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese (*Kolegji*), pasi dëgjoi relatorin e çështjes Ilir Toska, shqyrtoi kërkesën dhe dokumentet shoqëruese të saj, si dhe diskutoi çështjen në tërësi,

V Ë R E N:

I

Rrethanat e çështjes

1. Kërkuesi ka filluar punë në administratën doganore në datën 23.08.2006 dhe, me aktin e datës 30.11.2006, është emëruar në pozicionin e doganierit, kategoria C1, në Degën e Doganës Tiranë. Në fillim të vitit 2013 ai është transferuar, për nevoja operacionale, në detyrën e përgjegjësit të turnit në Zyrën e Regjimeve të Akcizës në Degën e Doganës Durrës. Më pas, me urdhrin e datës 14.10.2013, ai është transferuar në Degën e Doganës “Tre urat”, Përmet, në kategorinë C2, me klasifikimin “Vlerësim kontrolli fizik”. Përgjatë periudhës 22.10.2013 - 08.01.2014 kërkuesi nuk është paraqitur në detyrë, fillimisht për shkak të përfitimit të lejes vjetore të pakryer dhe, më pas, për arsye shëndetësore, të dokumentuara me raporte mjekësore. Gjatë lejes së zakonshme, Dega e Doganës “Tri urat” Përmet ka urdhëruar ndërprerjen e saj, por kërkuesi, duke mos marrë dijeni për këtë urdhër, ka vijuar lejen deri në përfundim të saj.

2. Në datën 23.12.2013, në kushtet e mosparaqitjes së kërkuesit në punë, Dega e Doganës “Tri urat”, Përmet ka kërkuar nisjen e procedimit disiplinor ndaj tij. Kërkesa është pranuar fillimisht nga Drejtori i Përgjithshëm i Doganave, ndërsa procedimi është pezulluar më pas me urdhrin e tij të datës 07.01.2014. Në vijim, kërkuesi ka kërkuar dhe ka përfituar 15 ditë nga leja e zakonshme e vitit 2014. Pas përfundimit të saj, në datën 23.01.2014, ai ka kërkuar leje pa të drejtë page për një periudhë 3-mujore, e cila i është miratuar më pas, deri në datën 23.04.2014, nga Drejtori i Përgjithshëm i Doganave. Po kështu, në datën 28.04.2014, ky i fundit ka pranuar edhe kërkesën e kërkuesit për pezullimin nga detyra, pa të drejtë page, për një periudhë 2-mujore, deri në datën 23.06.2014.

3. Ndërkohë, në datën 11.02.2014, drejtuesi i Degës së Doganës “Tri urat”, Përmet i është drejtuar organit disiplinor, duke kërkuar marrjen ndaj kërkuesit të masës disiplinore “Largim nga puna” për mungesa të pajustificuara, në shkelje të Kodit Doganor, të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 205, datë 13.04.1999 “Për dispozitat zbatuese të Kodit Doganor” (VKM-ja nr. 205/1999), të pikës 16.1/b të rregullores së brendshme të degëve doganore dhe të shkresës nr. 16914/1 prot., datë 11.10.2013 të Drejtorit të Përgjithshëm të Doganave “Për elementet e domosdoshme etike në shërbimin doganor”. Po kështu, edhe pas përfundimit të periudhës së pezullimit, në datën 23.06.2014, kërkuesi ka vijuar të mos paraqitet në detyrë. Me shkresën e datës 21.07.2014, zëvendësdrejtori i Përgjithshëm i Doganave i ka kërkuar atij paraqitjen e menjëhershme në punë.

4. Komisioni Disiplinor, i ngritur me urdhër të titullarit të institucionit, ka marrë në shqyrtim materialet e dosjes disiplinore, ndërsa kërkuesi është njoftuar për ecurinë disiplinore me

shkresën e datës 27.11.2014. Në seancën dëgjimore të zhvilluar nga komisioni disiplinor kërkuesi ka pretenduar si shkak të mosparaqitjes në detyrë gjendjen e tij shëndetësore, për të cilën edhe ka kërkuar të transferohej në një strukturë doganore më pranë vendbanimit të tij. Në përfundim të shqyrtimit të çështjes, bazuar në ligjin nr. 152/2013, datë 30.05.2013 “Për nëpunësin civil” (*Ligji për Nëpunësin Civil*) dhe në vendimin nr. 115, datë 05.03.2014 të Këshillit të Ministrave “Për përcaktimin e procedurës disiplinore dhe të rregullave për krijimin, përbërjen dhe vendimmarrjen në komisionin disiplinor në shërbimin civil”, me vendimin nr. 4042/4, datë 10.12.2014, komisioni disiplinor ka marrë ndaj kërkuesit masën disiplinore “Largimi nga shërbimi civil”.

5. Duke mos qenë dakord me këtë masë, kërkuesi i është drejtuar gjykatës me kërkesëpadi, me objekt shfuqizimin e vendimit të komisionit disiplinor, rikthimin e tij në detyrën që ka pasur në Degën e Doganës Durrës dhe pagimin e pagës nga data 28.06.2014 deri në momentin e kthimit në detyrë. Gjykata Administrative e Shkallës së Parë Tiranë ka shpallur moskompetencën e saj tokësore dhe çështja i ka kaluar për shqyrtim Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjirokastrë. Kjo e fundit, me vendimin nr. 272, datë 20.05.2015, ka vendosur rrëzimin e padisë së kërkuesit, me arsyetimin se në gjykim ishte provuar se ai nuk ishte paraqitur në detyrë pas datës 23.06.2014, pra për më shumë se 5 muaj, çka përbënte shkelje shumë të rëndë, sipas nenit 57, pika 2, shkronja “ç”, të Ligjit për Nëpunësin Civil, ndërsa pretendimi i tij për paligjshmërinë e transferimit nuk përbënte justifikim ligjor për braktisjen e detyrës. Kundër këtij vendimi kërkuesi ka ushtruar ankim.

6. Gjykata Administrative e Apelit, me vendimin nr. 3275 (86-2017-3403), datë 10.07.2017, ka ndryshuar vendimin e gjykatës së shkallës së parë, duke vendosur pranimin e padisë së kërkuesit, shfuqizimin e vendimit të komisionit disiplinor dhe detyrimin e Drejtorisë së Përgjithshme të Doganave (*DPD-ja*) për të rikthyer kërkuesin në detyrën e mëparshme dhe për t’i paguar pagën deri në rikthimin në detyrë. Gjykata e apelit ka konstatuar se, ndonëse dosja personale e kërkuesit i ishte dërguar Departamentit të Administratës Publike (*DAP*), ky i fundit nuk kishte vepruar brenda afatit ligjor, duke mos nxjerrë aktin për deklarimin e statusit të tij të punësimit dhe as kishte kthyer dosjen për plotësim në DPD. Sipas asaj gjykate, për sa kohë kërkuesit nuk i ishte konfirmuar statusi i nëpunësit civil, DPD-ja nuk mund të merrte ndaj tij masën disiplinore të largimit nga shërbimi civil sipas Ligjit për Nëpunësin Civil. Për më tepër, komisioni disiplinor, si organ që ndiqte ecurinë disiplinore të punonjësve me statusin e nëpunësit civil, nuk

kishte kompetencë të merrte masë disiplinore ndaj kërkuesit në mungesë të konfirmimit të këtij statusi, duke vepruar kështu përtej kompetencave të veta.

7. DPD-ja ka paraqitur rekurs kundër vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit, kurse kërkuesi ka paraqitur kundërrekurs. Ndërkohë, në datën 04.01.2018, ndërsa çështja ndodhej për shqyrtim në Gjykatën e Lartë, në zbatim të vendimit të gjykatës së apelit, kërkuesi është rikthyer në detyrë në pozicionin e specialistit të produkteve energjetike në Drejtorinë e Metodikave e të Kontrollit në Departamentin e Akcizës në DPD.

8. Kolegji Administrativ i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr. 00-2024-998 (105), datë 12.03.2024, ka vendosur prishjen e vendimit të Gjykatës Administrative të Apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës Administrative të Shkallës së Parë Gjyrokastër, por me arsyetim të ndryshëm. Kolegji Administrativ ka vlerësuar se, përpara hyrjes në fuqi të Ligjit për Nëpunësin Civil, marrëdhënia e punës së kërkuesit nuk rregullohej nga legjislacioni i mëparshëm për statusin e nëpunësit civil dhe se, edhe pas hyrjes së ligjit të ri, DAP-i nuk kishte bërë deklarinimin e statusit të tij të punësimit. Në këtë drejtim, duke iu referuar edhe vendimeve unifikuese nr. 8 dhe nr. 10, datë 12.09.2007 të Kolegjeve Bashkuara të Gjykatës së Lartë, Kolegji Administrativ e ka çmuar të drejtë përfundimin e gjykatës së apelit se kërkuesi nuk gëzonte statusin e nëpunësit civil. Megjithatë, sipas Kolegjit Administrativ, gjykata e apelit, ndonëse kishte identifikuar drejt si të zbatueshme dispozitat e Kodit të Punës dhe të Kodit Doganor, kishte gabuar në zgjidhjen e pasojave juridike të përfundimit të marrëdhënies së punës, duke vendosur rikthimin e kërkuesit në detyrë, e drejtë kjo që buronte nga statusi i nëpunësit civil. Duke iu referuar qëndrimit të Kolegjeve Bashkuara të Gjykatës së Lartë në vendimet nr. 31, datë 14.04.2003 dhe nr. 7, datë 01.06.2011, Kolegji Administrativ ka vlerësuar se punonjësit, marrëdhëniet e punës të cilëve rregullohen nga Kodi i Punës dhe ligji i posaçëm, gëzojnë vetëm të drejtën e dëmshpërblimit, përveçse kur ligji i posaçëm parashikonte ndryshe. Kolegji Administrativ ka konstatuar gjithashtu se shkaku ligjor dhe kërkimet e kërkuesit gjatë gjykimit ishin mbështetur në Ligjin për Nëpunësin Civil dhe se ai nuk kishte parashtruar gjatë gjykimit kërtime për përfitime që mund të rridhnin nga zbatimi i Kodit të Punës.

9. Në datën 26.05.2026 kërkuesi i është drejtuar Gjykatës Kushtetuese (*Gjykata*) me ankim kushtetues individual, sipas objektit.

II

Pretendimet e kërkuessit

10. **Kërkuesi**, në mënyrë të përmbledhur, ka pretenduar se i janë cenuar:

10.1. *E drejta për punë*, e garantuar nga neni 49 i Kushtetutës, pasi: i) përmes transferimit DPD-ja e ka ulur në kategori, me pasojë uljen e pagës që përfitonte më parë, në shkelje të dispozitave të Kodit Doganor e të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 205/1999, të ndryshuar; ii) DAP-i është shprehur për statusin e punonjësve ekzistues të administratës doganore vetëm në prill të vitit 2015, me rreth 330 ditë vonesë, në shkelje të kreut III, pika 4, të vendimit të Këshillit të Ministrave nr. 116, datë 05.03.2014 “Për statusin e nëpunësve dhe punonjësve aktualë që përfitojnë statusin e nëpunësit civil sipas ligjit nr. 152/2013 “Për nëpunësin civil”” (VKM-ja nr. 116/2014), që përcakton afatin 90-ditor për deklarimin e plotësimit ose jo të kriterëve për përfitimin e statusit nga këta punonjës.

10.2. *E drejta për proces të rregullt ligjor*, e garantuar nga neni 42 i Kushtetutës, në drejtim të:

10.2.1. *Së drejtës për gjykim të drejtë*, pasi komisioni disiplinor nuk ka kryer asnjë hetim ndaj tij, ndërsa gjykata e shkallës së parë nuk ka marrë parasysh se procedura administrative disiplinore ka nisur në kohën kur ai ka qenë me leje. Po kështu, kjo gjykatë ka zhvilluar një seancë të vetme gjyqësore, duke mos i dhënë mundësinë për të kundërshtuar prapësimet e DPD-së.

10.2.2. *Së drejtës për t’u njoftuar për gjykim*, pasi Gjykata e Lartë nuk e ka njoftuar për shqyrtimin e çështjes në dhomën e këshillimit, duke cenuar edhe *parimin e barazisë së armëve*.

10.2.3. *Së drejtës për t’u dëgjuar e për t’u mbrojtur*, pasi Gjykata e Lartë ka vendosur prishjen e vendimit të gjykatës së apelit dhe lënien në fuqi të vendimit të gjykatës së shkallës së parë, duke e shqyrtuar çështjen në dhomën e këshillimit, pa i dhënë mundësinë që të paraqesë pretendime shtesë përpara zhvillimit të seancës gjyqësore.

10.2.4. *Parimit të gjykimit nga një gjykatë e caktuar me ligj*, pasi Gjykata e Lartë ka bërë rivlerësim të provave.

10.2.5. *Standardit të arsyetimit të vendimit gjyqësor*, pasi gjykata e shkallës së parë nuk u ka dhënë përgjigje pretendimeve të tij në raport me faktet dhe provat e

administruara gjatë gjykimit, si dhe me prapësimet e DPD-së. Po kështu, Gjykata e Lartë ka arsyetuar se kërkuuesi nuk ka arritur të provojë se gëzonte statusin e nëpunësit civil, duke i kaluar atij barrën e provës, në kundërshtim me nenin 35 të ligjit nr. 49/2012, datë 03.05.2012 “Për gjykatat administrative dhe gjykimin e mosmarrëveshjeve administrative”, të ndryshuar (*ligji nr. 49/2012*). Gjithashtu, ajo ka interpretuar në mënyrë të gabuar Ligjin për Nëpunësin Civil dhe pikat 1, 3 e 4 të VKM-së nr. 116/2014, si dhe nuk ka marrë në konsideratë vendimin nr. 5, datë 05.02.2014 të Gjykatës, për shfuqizimin si të papajtueshëm me Kushtetutën të aktit normativ të Këshillit të Ministrave nr. 5, datë 30.09.2013 “Për disa ndryshime në ligjin nr. 152/2013 “Për nëpunësin civil” dhe të ligjit nr. 161/2013 “Për miratimin e aktit normativ nr.5, datë 30.09.2013”.

III

Vlerësimi i Kolegjit

A. Për legjitimimin e kërkuessit

11. Çështja e legjitimitetit (*locus standi*) është një ndër aspektet kryesore që lidhet me nisjen e një procesi kushtetues. Sipas neneve 131, pika 1, shkronja “f”, dhe 134, pikat 1, shkronja “i”, dhe 2, të Kushtetutës, si dhe nenit 71 të Ligjit Organik të Gjykatës, çdo individ, person fizik ose juridik, subjekt i së drejtës private ose publike, mund të vërë në lëvizje Gjykatën për gjykimin përfundimtar të ankesave kundër çdo akti të pushtetit publik ose vendimi gjyqësor që cenon të drejtat dhe liritë themelore të garantuara nga Kushtetuta. Ankimi kushtetues individual, në çdo rast, duhet të plotësojë kriteret kumulative të nenit 71/a të Ligjit Organik të Gjykatës, që lidhen me shterimin e mjeteve juridike efektive, afatin e paraqitjes së kërkesës, pasojat negative të pësuar në mënyrë të drejtpërdrejtë e reale, mundësinë për rivendosjen e së drejtës së shkelur, si dhe rregullimet e veçanta ligjore për shqyrtimin paraprak të kërkesës.

12. Kolegji vë në dukje se kriteret paraprake të pranueshmërisë së kërkesës janë të natyrës kumulative, ndaj mjafton mosplotësimi qoftë edhe i njërit prej tyre që kërkuuesi të mos legjitimohet për vënien në lëvizje të gjykimit kushtetues. Gjatë shqyrtimit paraprak të çështjes, Kolegji mund të verifikojë një ose më shumë prej këtyre kriterëve, pa qenë i detyruar të ndjekë një radhë të paracaktuar të analizës. Mospërmbushja e njërit prej tyre, me pasojë moskalimin e çështjes për

shqyrtim në seancë plenare, e bën të panevojshëm verifikimin e kriterëve të tjera. Mbi këtë bazë, në rastin konkret, Kolegji çmon të ndalet në kriterin e legjitimitetit *ratione temporis*.

13. Kolegji vëren se, sipas nenit 71/a, pika 1, shkronja “b”, të Ligjit Organik të Gjykatës, ankimi kushtetues individual paraqitet brenda afatit ligjor 4-mujor nga konstatimi i cenimit të së drejtës. Në jurisprudencën e saj Gjykata është shprehur se, kur ankimi ka të bëjë me një vendim të Gjykatës së Lartë, data e marrjes dijeni konsiderohet ajo në të cilën vendimi i arsyetuar bëhet i disponueshëm për palët përmes depozitimit të tij në sekretarinë gjyqësore dhe publikimit në faqen zyrtare (*shih vendimin nr. 42, datë 19.09.2023 të Gjykatës Kushtetuese*). Në këtë drejtim, duke iu referuar edhe jurisprudencës së Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut (*shih Ibrahim dhe të tjerë kundër Shqipërisë, datë 14.01.2025, § 13*), Gjykata ka theksuar se i takon, në radhë të parë, Gjykatës së Lartë të sigurojë që në dosjen e çështjes të ketë prova për datën e dorëzimit të vendimit për palët dhe se barra e provës në këtë drejtim nuk mund t’i ngarkohet kërkuesit (*shih vendimin nr. 69, datë 06.11.2025 të Gjykatës Kushtetuese*). Gjykata ka pohuar gjithashtu se detyrimi për njoftimin e vendimit të arsyetuar u takon gjykatave të zakonshme dhe se, kur individi ka lënë të dhënat elektronike të kontaktit, momenti i konstatimit të cenimit konsiderohet data në të cilën vendimi i arsyetuar i njoftohet atij elektronikisht (*shih vendimin nr. 72, datë 16.06.2026 të Gjykatës Kushtetuese*).

14. Në rastin konkret, Kolegji konstaton se objekt i ankimit kushtetues individual është vendimi i Gjykatës së Lartë, me të cilin është përmbyllur procesi gjyqësor i vënë në lëvizje nga kërkuesi. Ky vendim mban datën 12.03.2024 dhe, sipas informacionit të përcjellë nga Gjykata e Lartë, është publikuar në faqen zyrtare të saj në datën 10.05.2024. Nga aktet e dosjes gjyqësore të administruar për qëllime të shqyrtimit paraprak rezulton gjithashtu se po në këtë datë vendimi i është njoftuar avokatit të kërkuesit në rrugë elektronike, në adresën e postës elektronike të deklaruar për këtë qëllim gjatë procesit gjyqësor. Ky i fundit ishte zgjedhur nga kërkuesi si përfaqësues me deklaram përpara gjykatës që në gjykimin në shkallë të parë dhe e kishte përfaqësuar atë gjatë procesit gjyqësor, duke përgatitur aktet e mbrojtjes së tij, përfshirë edhe kundërrekursin e paraqitur në Gjykatën e Lartë. Po kështu, ai ishte njoftuar në të njëjtën adresë elektronike për datën e shqyrtimit të çështjes nga kjo gjykatë. Ndërkohë, ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 26.05.2026, pra pas më shumë se 2 vjetësh nga njoftimi i vendimit përfaqësuesit të kërkuesit.

15. Në kërkesën drejtuar Gjykatës, kërkuesi ka pretenduar se ankimi kushtetues individual respekton afatin ligjor, duke iu referuar shkresës së datës 13.02.2026, me të cilën, në përgjigje të kërkesës së tij të datës 06.02.2026 për informacion lidhur me çështjen, Gjykata e Lartë e ka informuar për vendimmarrjen e saj. Megjithatë, Kolegji çmon se kjo shkresë nuk mund të konsiderohet si momenti i marrjes dijeni për vendimin e kundërshtuar për efekt të llogaritjes së afatit të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës. Ndryshe nga rastet kur në dosjen gjyqësore mungojnë prova për njoftimin e vendimit palës ose përfaqësuesit të saj, në çështjen konkrete, sikurse u evidentua më lart (*shih paragrafin 14 të vendimit*), rezulton se vendimi i Gjykatës së Lartë i është njoftuar në datën 10.05.2024 avokatit që e përfaqësonte kërkuenin në atë proces. Për rrjedhojë, kërkesa e mëvonshme e vet kërkuetit për informacion dhe përgjigja e Gjykatës së Lartë ndaj saj nuk mund të përcaktojnë një moment të ri të marrjes dijeni dhe, për pasojë, as të sjellin fillimin e një afati të ri për paraqitjen e ankimit kushtetues individual.

16. Për sa më sipër, duke pasur parasysh se vendimi i kundërshtuar i Gjykatës së Lartë i është njoftuar përfaqësuesit të kërkuetit në datën 10.05.2024, ndërsa ankimi kushtetues individual është paraqitur në datën 26.05.2026, Kolegji vlerëson se nuk plotësohet kriteri i legjitimitetit *ratione temporis*, pasi kërkuesi nuk ka respektuar afatin ligjor 4-mujor të parashikuar nga neni 71/a, pika 1, shkronja “b”, i Ligjit Organik të Gjykatës. Për shkak të natyrës kumulative të kriterëve të pranueshmërisë, ky konstatim e bën të panevojshëm shqyrtimin e kriterëve të tjera.

17. Në përfundim, Kolegji çmon se kërkesa nuk plotëson kriteret ligjore për kalimin e saj për shqyrtim në seancë plenare.

PËR KËTO ARSYE,

Kolegji i Gjykatës Kushtetuese, në bazë të neneve 31 dhe 31/a, pikat 1 dhe 2, shkronja “ç”, të ligjit nr. 8577, datë 10.02.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, të ndryshuar,

V E N D O S I:

Moskalimin e çështjes për shqyrtim në seancë plenare.